

**Δημιουργική γραφή Β'2
έτος 2015- 2016**

**Υπεύθυνη καθηγήτρια:
κ. Χρηστάκη Μαρίνα**

✚ Άσκηση 1^η - Ακροστιχίδα

Βάζω

Ρούχα

Όμορφα

Χιονίζει

Ηλιαχτίδες

Έλενα Τζαγκαράκη

Επιμένω

Λουλούδι

Ένα

Να

Ανάψεις

Έλενα Τζαγκαράκη

Φθινόπωρο

Θυμάμαι

ΙΚάρου

Νεοθρεμμένου

Όταν

Περασμένη

Ώρα

Ρακές

Ονειρευόταν

Γιώργος Πρασανάκης

Βαμμένα

Ρόδα

Ονειρεύονται

Χρυσές

Ηλιαχτίδες

Χρυσοβαλάντη Φραντζεσκάκη

Χαρμόσυνος

Ρινόκερος

Υπομονεύει

Συναισθήματα

Όμορφα

Βαρύτατα

Άσχημα

Λιαστή

Άνοστη

Ντομάτα

Τρώει

Ήλιον

Χρυσοβαλάντη Φραντζεσκάκη

Βοσκός

Ρίχνει

Οβολούς

Χάμε

Ήμαρτον

Μπάμπης

Ιστορία με βάση ακροστιχίδα της αλφαβήτας

Αλίκη
Βασίλισσα
Γόμα
Δέμα
Ένα
Ζητώ
Ήταν
Θέλω
Ίριδα
Καράβι
Λαγός
Μαμά
Νησί
Ξυράφια
Όλα
Πεινάω
Ροή
Σιγά
Τεράτων
Ύπνος
Φυλάω
Χώρα
Ψηφιδωτά
Ωρα

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ

Μια φορά και ένα καιρό ήταν ένα κοριτσάκι η Αλίκη. Μια μέρα εκεί που περπατούσε συνάντησε ένα λαγό και κρατούσε ένα ξυράφι. Τον ακολούθησε και μπήκαν μαζί σε ένα καράβι. Όταν έφτασαν αποβιβάστηκαν σε ένα κόσμο μαγικό και παραμυθένιο. Όμως μόλις πάτησαν το πόδι τους εκεί μέσα τους ήρθε ένα δέμα με μια γόμα. -Γιατί μας το δίνετε αυτό; Ρώτησε η Αλίκη. - Για να σβήσετε τις αναμνήσεις μόλις φύγετε από εδώ, είπε μια κάμπια που ήταν εκεί κοντά. Μετά από λίγο πήγαν στο παλάτι της Βασίλισσας. Την έλεγαν Ευρώπη. Ήταν πολύ μοχθηρή και έκανε πολλά ψηφιδωτά που παρουσιάζουν τα κατορθώματά της. Φέρθηκε στην Αλίκη απάισια. -Ζητώ να μου φέρεις την γνώση σου. Θέλω την όρασή σου. Τα θέλω όλα, είπε η Βασίλισσα.

Γενικά η ροή στην χώρα ήταν μια χαρά , εκτός από ένα νησί που κατοικούσε η Ίριδα, μια κυρία που συνέχεια έλεγε : « Εγώ φυλάω τα ξυράφια της Βασίλισσας. Συγνώμη χώρα μου, αλλά χάνω σιγά σιγά τον χρόνο μου».

Έτσι πέρασε η ώρα και την Αλίκη την πήρε ο ύπνος. Όταν ξύπνησε ήταν και πάλι στην χώρα της. Κοίταξε τον μπαμπά της που ξυριζόταν γιατί ετοιμαζόταν να πάει στον πόλεμο, και αυτή είπε :

-Μαμά πεινάω!

- Αλίκη δεν έχουμε τίποτα... καταλαβαίνεις, τίποτα! Οπότε το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να κοιμηθείς...

Έτσι η Αλίκη κοιμήθηκε, αλλά όταν ξύπνησε δεν βρησκόταν στο σπίτι της... Ήταν ξαπλωμένη στη μέση του δρόμου, σηκώθηκε για να βρει τους γονείς της, αλλά κανείς δεν ήταν εκεί... και όταν λέω κανείς, εννοώ ΚΑΝΕΙΣ δεν ήταν στην πόλη. Ήταν άδεια και κάτασπρη...

-Μα που πήγαν όλοι;;; , αναρωτήθηκε η Αλίκη. Τότε ακούστηκε μια φωνή και της απάντησε.. :

- Πουθενά δεν πήγαν αυτοί... εσύ πήγες!

- Που;;;

-ΕΕΕ! Τι να σου πω;; Δεν ξέρω... Ψάξε τριγύρω και θα καταλάβεις...

- Και συ ποιος είσαι ;;;

- Ο Θεός...

-Ποιός Θεός;

-Πολύ αλαζονική είσαι Αλίκη...

-Εεεε!! Τι να σου πώ τώρα... Μα τι έκανα;

- Ρωτάς πολλά...

- Καλά, φεύγω

- Όχι!!!

- Μην φύγεις. Άκου, όσο είσαι εδώ μπορείς να έχεις ό,τι δεν είχες πριν. Έντάξει;;

- Οκευ, τα λέμε μετά τότε...

Η Αλίκη είχε ενθουσιαστεί με την ιδέα ότι μπορεί να έχει κάτι καινούργιο και ενδιαφέρον. Για αυτό αποφάσισε να μείνει στην πόλη. Για αρχή η Αλίκη έφτιαξε ό,τι κάθε παιδί ονειρεύεται. Ένα συννεφένιο κάστρο και ένα τεράστιο ζευγάρι κυάλια για να τα βλέπει όλα. Αλλά θα μου πείτε τώρα, ποια όλα; Αφού η πόλη είναι άδεια! Μέχρι εκείνη την στιγμή ήταν άδεια γιατί ανακάλυψε που πήγαν όλοι. Ήταν ακριβώς από κάτω της απλά τους χώριζε ένα στρώμα νερού. -Αααα! Για αυτό ακούω συνέχεια την φράση, 'δεν μπορώ σήμερα. Πνίγομαι'

Έβλεπε λοιπόν τους ανθρώπους και παρακολουθούσε την ζωή που ζούσε μέχρι σήμερα. Οι άνθρωποι πνίγονται όντως, τους βλέπω από ψηλά, είναι δυστυχισμένοι. Πρέπει να το αλλάξω αυτό. Επειδή τώρα η Αλίκη είχε μαγικές δυνάμεις, μπορούσε να κάνει τα πάντα! Έτσι λοιπόν πήγε να κάνει μάγια για να φτιάξει τον κόσμο και όλα να γίνουν όμορφα και τέλεια για όλους. Ο καθένας να έχει ό,τι θέλει και να διώξει την δυστυχία. Επίσης να μην υπάρχουν διαγωνίσματα. Όλα θα ήταν ΑΚΡΙΒΩΣ τέλεια.

Τα μάγια πέτυχαν... Δηλαδή περίπου... Απλώς ήταν όλα τα ίδια, μόνο που είχαν ανοίξει πολλά εργοστάσια «SMILE» και πολλοί άνθρωποι οι οποίοι βασικά φορούσαν τώρα μάσκες. Παρόλα αυτά, γύρω από την Αλίκη όλα ήταν όπως προέβλεπαν τα μάγια της... Πραγματικά τέλεια.

- Μα εγώ δεν θέλω αυτό!, ούρλιαξε η Αλίκη. Αλλά τώρα κατάλαβα.. Μου είπες ότι θα έχω τα πάντα, όχι ότι θα κάνω τα πάντα! Φώναξε στην Ευρώπη ασταμάτητα, αλλά αυτή ούτε φωνή ούτε ακρόαση.

Κάποια στιγμή ακούστηκε η φωνή της.

- Είναι πιο εύκολο όταν είσαι ψηλά, έτσι Αλίκη; Δεν μπορούν να σε φτάσουν και έτσι μπορείς να πειραματιστείς όσο θές. Έτσι και εγώ ήθελα να δώσω στους ανθρώπους το τέλειο, αλλά όταν συνειδητοποίησα ότι δεν μπορούσα, έφτιαξα τα SMILE και μετά άφησα την χώρα μου και ήρθα εδώ. Για κοίτα μερικές εικόνες. Στον κόσμο υπάρχει φτώχεια, απαιδιοδοξία, απληστία, πόλεμος. Δεν μπορείς μόνη σου να το αλλάξεις αυτό.
- Άσε με Ευρώπη, θέλω να φύγω από αυτήν την πόλη!
- Όπως επιθυμείς, είπε η Ευρώπη, και με ένα παλαμάκι η Αλίκη κοιμήθηκε. Όταν ξύπνησε ήταν στο νοσοκομείο Κάποιος γιατρός ήταν από πάνω της.

- Ας συστηθούμε, της πρότεινε.
- Που είναι οι γονείς μου;;;;
- Δυστυχώς σκοτώθηκαν στον πόλεμο από οτι φαίνεται και για αυτό δεν έχουμε στοιχεία σου.
- Που είμαι ;;
- Στην Ελλάδα, στην Λέσβο. Για πές μας κάτι... Από που είσαι;
- **Από την χώρα των τεράτων....**

Ειρήνη Μοσχόβου